Incipit plogus
in malogrnatu.

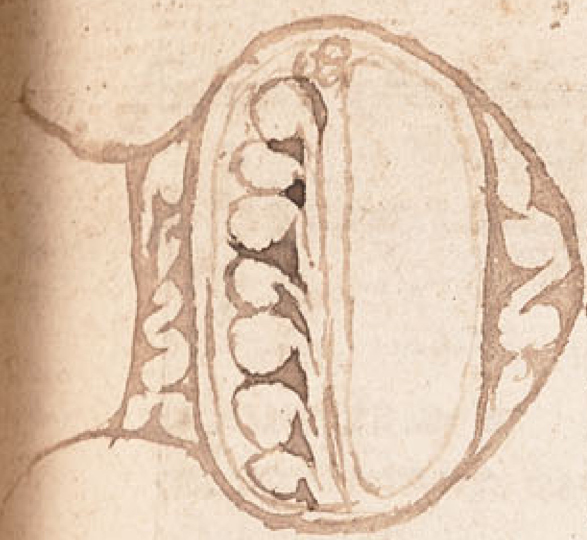
Fili accedens ad serui
tute dei. sta in iusticia
et timore. et para ai
ma tua ad teptacoes
sustine et coniugere
deo. Cam jm pthe lc

Sancta trinitas pr et filius et
spus scus. vnus omps deus sue di
uitatis et bonitatis ac ineffabilis dulce
dis et caritatis q in ipo ē et ipe ē. vo
lens giare aliis et ee pticipes. fecit
creatura ronabile. que seipm videli
cet summu bonu intelliget intellige do
amaret amado possideret. possidedo
bta eet. Fecit ergo deus pimu hoem
formado corpus eius de limo tre. et
inspirauit in facie eius spiraculu vite.
hoc ē aiam creauit qua corpi facto
vniuit. Factus ē aut ho ad ymagie
dei in natalibus. et ad slitudine i
gratuitis. vt dicit glo. sup illud ps.
Et sit spledor dni dei sup nos. ymai
go silitudis ad qua fri sumus. est sca
trinitas. ad cuius slitudine fri sumus
vel filij. no patris tm vel spus sci. s tocius tri
nitatis. per meoria siles pri. p intel
lectu filio. per dilectoem siue volun
tate spui sco. De hoc eciā dit btus
bnardus. per meoria pri siles sumus
per intelligeciā filio. spui sco nichil in
nobis ita sile est qm voluntas siue a
mor vel dilectio. Dedit eciā
deus tale corpus pimo hoi qd aīme
eet subiectu. vt eet eciā obtepercas
sine rebellioe. eet vegetabile sn mor
talitate. eet quoqz aie aforme. vt
sicut aīa erat inocens. et tn poterat
peccare. sic corpus eet ipassibile. et
tn posset mortalitate icurre. et ideo
poterat mori. et no mori. poterat
habe sufficiēciā et idigēciā. poterat
obtepcerare et rebellare. et hoc
fuit roe [materie] natē defectie ex nichilo
create. nec p gloria afirmate. Fuit
tn illud corpus ita aditu ut in eo nulla
eet pugna rebellionis. nulla proni
tas libidinis. nulla diminucio vi
goris. nulla corrupcio mortis.
Hec aut imortalitas ade fuit pncipa
liter ab aīa sicut ab influete. et cor
poris eqli disposicoe. sicut a dispo
nete. a ligno aut vite sicut a vegeta
te. a regimie vo diuie prouidecie
sicut ab interius protegete. Factus ē
vtiqz ho absqz oi culpa et miseria. nec
ad culpa habuit fomitis incitamentu.
Insup datu fuit ei quadruplex
adiutoriu. Vnu ad recte volendu.
qd ē osciā. 2m ad murmurādu cōtr
malu. et stimuladu ad bonu. hoc
ē synderisis. 3m fuit sciā illuminans
itellcm ad agnoscedu seipm deum
sui. et mudu istu. qui fcus fuit ppter
ipm. 4m fuit caritas attendes affec
tu ad diligedu deu sup oia. et pxi
imu sicut seipm. Noticia eciā dei
habuit. cuius pncia quada meliori
aspiracoe ateplabat. no tn ita ex
cellent. ut in pria. nec ita i enigmate
ut nos in via. In qua oteplacoe su
me in deo delctabat. et p osequens eo
fruebat. pro ut opetebat hoi i statu
inocecie. no dū in pria existenti.
Qui si in statu inocecie pmasisset vi
uus ad glam translatus fuisset.
Duplex quippe bonu deus illi
pparauerat. vnu tpale. Aliud eternu.
Pmu dedit. scdm pmisit. Illd dū ē
pceptu pmus ho habuit. vnu nature
ad custodiedu bonu datu. Aliud dis
cipline ad pmeredu bonu promissu.
Et hoc no poterat meri melius. qm p
meram obediēciā. Sz istu statu
felice videlicz inocecie. parentes nostri
pmi ppt iobediēciā pdiderunt.
Inuidens eni dyabolus felicitati hois.
in specie serpentis ipam mliere tamqz
fragiliore aggredit teptanda.

loquele vocatus e. ut eripiende
d(e) isr(ae)litarum multitudini preesset.
Sed q(uia) apud se mente humili c(on)tulit
oblata protinus tanti regiminis glo
riam expauit. moyses ad infir
mitatis presidium recurrit dicens.
Obsecro d(omi)ne non sum eloquens ab
heri et nudius tercius ex q(uo) cepis
ti loqui ad seruum tuum. et se
postposito aliu(m) de(re)posuit dicens.
Mitte quem missurus es. Ecce cu(m)
auctore mundi loq(uitu)r. et ne tanti
regiminis p(otes)tate suscipiat. eling
uem se esse causat(ur). Paulus q(uo)q(ue)
diuinitus fuerat in iherosolimam
ascendere didicisset amonitus. sicut
ad galatas dicit. deinde post
annos quatuordecim iterum ascendi
iherosolima. et ab agabo p(ro)pheta
cu(m) c(o)gnouisset se multa p(er)pessurum
p(ro) noie d(omi)ni. respondit dicens.
Ego non solu(m) alligari. s(ed) etiam mori
in ih(e)r(usa)l(e)m paratus sum pro noie ih(es)u
Neq(ue) est preciosiorem faciam
a(n)i(m)am meam q(uam) me. Perceptione
igit(ur) reuelacionis iherosolima
p(er)gens aduersa c(o)gnoscit. et
ta(m)en hec libent(er) accipit. appetit
audit q(uo)d timeat. s(ed) ad hec ar
dencius anhelat. Moyses ita
q(uod) ad p(ro)spera de suo nichil habens
(et) p(re)cibus renititur ne israhelitice
plebi p(re)ferat(ur). Paulus ad aduersa
ex suo voto ducit(ur). q(uia) malorum
imminencium c(o)gnicione p(re)cipit.
s(ed) deuocione sp(iritu)s etiam ad acrio
ra feruescit. Ille p(otes)tatis gl(or)iam
deo volunt iubente declinare
Iste deo aspera et dura dispone
te se studuit ad grauiora p(re)
parare. Precedente q(uo)q(ue) vtroruq(ue)

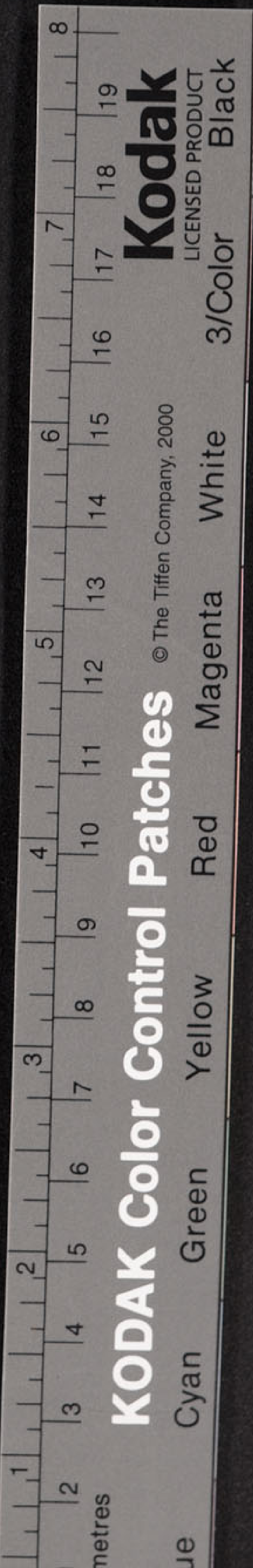
ductu in c(on)fracta virtute. instruim(ur) ut
si obediencie palma(m) apprehendere nitimur.
prospere h(uius) s(e)c(u)li ex sola iussione. ad
uersis a(utem) ex deuocione militemus.
Pretaxandum v(er)o e(st) q(uod) hoc loco cu(m) in
ante o(mn)ibus offert(ur). q(uia) nimirum i(n) no
tris mentibus p(ro) obediencia ingerit(ur). d(omi)no
attestante qui ait. Oues mee voce(m)
meam audiunt. Vnde igit(ur) iob. neq(ue)
ou(em) sine macule obtulit. q(uia) p(re)sto
r(esp)e(c)tori suo non obedit. qui ino
ces non e(st). et inocens non e(st) qui ei obe
dire c(on)tempnit. Et obediencia non seruili
metu. s(ed) caritatis affectu suadenda est.
q(uia) caritas virtutes o(mn)es quasi aurum o(mn)ia
re. cetera metalla transcendit. h(ec) gr(egorius).
Ex hijs e(r)go d(ic)tis colligere possumus
q(uod) nequaq(ua)m valet aliquis virtute obediencie
p(er)fecte adimplere. n(isi) prius studeat p(ro)spera
mundi despicere. et aduersa quoq(ue) paci
ent(er) tolerare. Vnde richardus de s(an)c(t)o
victore. Omnino sunt q(ui) solent p(er)fectione(m)
obediencie impedire. t(imor) ne cogamur vel
am amata deserere. vel aspera tolera
re. S(ed) si semel amor abstinencie
a(n)i(m)um. vel paciencie p(er)fecte p(er)fecte inalue
rit. protinus ad o(mn)em obedienciam
absq(ue) ulla c(on)tradictione se subdit
Cui et tu aduersa p(ro)peti. q(uam) i(n) p(ro)speris
non delectari. apud semetipsum statuit.
q(uo)d difficultas ei(us) obedienciam vlteri(us)
minime potuerit. h(ec) richardus.
Sic igitur patet de virtute obediencie.

abita iam instructione
de obediencia. que virtus
sequatur hanc. de hoc cupio edoceri.
aire debes
q(uod) de obediencia orit(ur) c(on)temptus
diuiciarum siue paup(er)tas.
q(uia) qui frangit voluntate(m) p(ro)priam humili
ter superioribus obediendo. p(ro)mpcior
erit ad c(on)temptum rerum transeuncium
paup(er)tate amando. Paup(er)tas aute(m)

Debitum quod beatissime pape Castori in eorum volumine praefatione promissum est quae de institutis coenobiorum et octo principalium vitiorum remedio xii libellis domino adiuvante digesta sunt in quo tenuitatis nostri sufficit ingenii ut cumque persolutum est: viderit sane quid super hoc vel illius ut meum fuerit examinis equitate pensum. utrum in rebus tam profundis tamque sublimibus et que in usum stili ut arbitror antea non venerunt dignum aliquid cogitationi vestre omniumque sanctorum fratrum desiderio compensaverimus. Nunc autem quia de relinquens nos pontifex supradictus migravit ad Christum. has interim collationes summorum patrum id est anachoretarum qui in heremo Sithi morabantur quas ille incomparabili flagrans studio sanctitatis similiter sibi iusserat sermone conscribi non expendens pre magnitudine caritatis quanto infirmas cervices pondere pergravaret. vobis potissimum o beatissime papa Leonti et sancte frater Helladi credidi consecrandas. Alter siquidem vestrum memorati viri et germanitatis affectu et sacerdotii dignitate et quod his maius est sancti studii fervore coniuncta hereditarium caritatis iure fraternum debitum deposcat. Alter anachoretarum instituta sublimia non ut quidam propria atque [illegible] presumptione sectatus legitime [illegible] ne temeritatem sancto spiritu suggerente [illegible] non tam suis adinventionibus quam illo[illegible]

[illegible] in quibus [illegible] silentii constitutus immense [illegible] apud [illegible] saluberrime de institutis [illegible] tradere [illegible] tanto enim profundioris magnitudinis fragilis ingenii cimba iactanda est quanto a coenobiis anachoreseos et ab actuali vita que in congregationibus exercetur contemplatio dei cui illi inestimabiles viri semper intenti sunt maior atque sublimior est. Vestrum igitur est conatus nostros piis orationibus adiuvare ne aut tam sancta materia impito quidem sed fideli sermone commendanda periclitetur in nobis. aut rusticitas nostra in eiusdem materie abyssis obruatur vel inficiatur. Itaque ab exteriori ac visibili monachorum cultu quem prioribus digessimus libris. ad invisibilem interioris hominis habitum transeamus et de canonicarum orationum modo ad illius quam apostolus precipit orationis perpetue iugitatem conscendat eloquium. ut quisquis in superioribus opusculis lectionis illius intelligibilis nomine carnalium vitiorum supplantatione promeruit. nunc eam nostra tamen mea quam prius instituta susceperit diversitatem intuitu ad meritum et ut ita dixerim dignitatem transcendens conscendat. quidem hoc quoque perfectionis culminis debeat observari simul instruat. Obtineant itaque orationes vestre ab eo qui dignos nos vel visu eorum et discipulatu et conversatione indicavit. ut nobis eorundem traditionum memoriam plenam et sermonem ad dicendum facilem conferre dignetur. quo tam sancte eos tamque integre ut ab ipsis accepimus explicantes ipsos quodammodo suis institutis incorporatos et quod maius est latino eloquio nostris exhibere possimus.

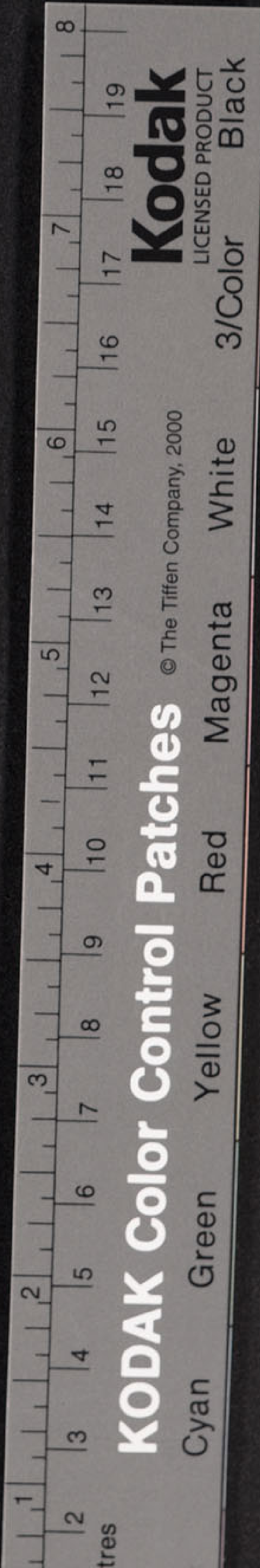
genda nobis perfectionis adiumenta
credimus in superius agnoscere non
dum cepisse nos monachorum fastigia
supernae. quippe de sola abrenun
ciatione patrum interdum erudi
ti. ceteram inequa omnis perfectio
continet. quarum illas inferio
res duas in tantum perdidit in nobis
ne auditu quidem nos antea
percepisse nossemus

Explicit collacio tercia tocius huius

De vita abbatis danihelis
2 Inquisitio unde oriatur
repentina commotio men
tium ab ineffabili leticia in moestis
3 sima animi deiectione. Responsio su
4 per proposita questione. Quod
dispensationis ac probationis dei
5 duplex causa sit. Quod studium
et industria nostra nichil sine
6 adiutorio dei valeat. Quod utile
sit nobis interdum a domino relin
qui. De utilitate eius pugne
7 quam apostolus ponit in conspiratione
carnis ac spiritus. Interrogatio
8 quid sit quod in capitulo apostoli post
adversantes sibi concupiscentias car
nis ac spiritus tertia adiciatur vo
9 luntas. Responsio de intellectu
10 rite interrogantis. Quod vocabu
lum carnis non in una significa
11 tione ponatur. Quid in hoc
loco caro ab apostolo nominetur. et
12 quid sit concupiscentia spiritus. Quae
sit voluntas nostra que inter con
cupiscentiam carnis et spiritus po
13 nitur. De utilitate cunctationis
que ex colluctatione oritur carnis
14 et spiritus. De irremediabili ne
quitia spiritalium nequitiarum
15 Quid nos conferat carnis adver
16 sus spiritum concupiscentia. De tenuis

carnis quibus in se spiritualem
17 gravius invenimus. De eunuchorum
18 in tepore. Interrogatio quid
intersit inter carnalem et anima
19 lem. De triplici animarum statu.
20 De hiis qui inceptantis magnis
coeperunt initiis. De male
21 abrenunciantibus. Sequitur
de vita abbatis danihelis capitulum primum

Inter ceteros christiane philosophie viros
abbatem quoque vidimus danihe
lem equalem quidem virtu
tum genere his qui in heremo sci
thi commanebant sed peculia
rius gratia humilitatis ornatum. Qui
merito puritatis ac mansuetu
dinis sue a beato paphnucio soli
tudinis eiusdem ~~ecclesie~~ presbitero
cum adhuc iunior esset
etate. ad diaconii est prelatus
officium. In tantum enim beatus
paphnucius virtutibus eius aggau
debat. ut quem vite meritis et
gratia parem noverat. coequare
sibi etiam sacerdotii ordine festinaret.
Denique nequaquam ferens in
inferiori eum ministerio diucius
immorari. optansque sibimet suc
cessorem dignissimum providere
superstite eum presbiterii honore
provexit. Qui tamen prioris
humilitatis consuetudine non
dimittens nichil unquam sibi illo
presente de sublimioris ordinis
adiectione donavit. sed semper
abbate paphnucio spiritales hosti
as offerente. hic velut diaco
nus prioris ministerii permansit
sit officio. In quo tamen
beatum paphnucium non tali cum
esset ac tantis. ut in multis etiam
etiam prescie gratiam possideret. hec
spes substitucionis electique fefellit

expensis cum deceptionem neram non
potuerunt obtinere semper cassato suo
labore necesse est ut confundantur et
erubescant qui querunt animam meam
ut auferant eam induantur confusio
ne et confusione qui cogitant nobis
mala Ieremias quoque Confundan
tur inquit illi et non confundar
ego paveant illi et non paveam
ego induc super eos diem afflictionis sue
et duplici contritione contere eos Nulla
tenus dubium est cum a nobis fue
rint separati. contritione duplici eos
conterendos Primum quod hiis omnibus expe
tentibus felicitate illa quam possiden
tes amiserunt tamquam extorres
perditionis suadente. Deinde quod spiritua
libus torrentibus oppressi fuerint a ruina
igitur ruinas hostium suas quoque vic
torias intuens unusquisque sanctorum
in exultacione proclamat Persequar
inimicos meos et comprehendam
illos et non convertar donec defi
ciant Confringam illos nec poterunt
stare cadent subtus pedes meos
Sunt quos etiam orans idem propheta
ta. Iudica inquit domine nocen
tes me expugna impugnantes
me apprehende arma et scutum et
exsurge in adiutorium mihi
Effunde frameam et conclude ad
versus eos qui persequuntur me
dic anime mee salus tua ego sum
Quos cum subditis et extinctis v
nostris passionibus ~~vitiorum~~ vi
cerimus merebimur illam benedic
tionis vocem consequi et audire
Exaltetur manus tua super hostes
tuos et omnes inimici tui inte
ribunt. Hec igitur cum et huius
modi sacris inserta voluminibus
legentes satis cantantes nisi
contra istas nequicias spirituales que
nobis insidiantur diebus ac noc
tibus acceperimus fuisse conscripta
non modo ex eis edificationem
ullam lenitatis ac paciencie

consequimur sed etiam dirum quoddam
atque contrarium evangelice perfectioni ho
rrorem assumimus Non solum enim do
cebimur non orare pro inimicis nostris
nec diligere eos sed etiam detestan
dos implacabili odio conquerimur
et maledictione eis atque oraciones
adversus eos indesinenter
effundere Quare tales sanctos personas
viros sanctos et amicos dei intelligere
perspicuum est profanum quibus
ante adventum Christi idcirco lex non
est posita eo quod transcendentes man
data eius evangelicis parere precep
tis et apostolice perfectionis proveni
entes dispensationem temporis ma
luerunt Sed de communita de
mondo [?] pietate Capitulum xvij

Non hec autem eos pietate que
quasi homines laudanti exemplum
hic nos manifesta voce denunciat
ubi non amplius eius receptaculum
inimicos dominus divina vi dispensatione
creditur et confessio eorundem spiritualium
ellas [?] monumentis inserta testatur
dicentium Si canis nos mitte
nos in gregem porcorum. Quanto
magis credendum est in illum ho
minum qui ad imaginem dei crea
ti sunt introire pro arbitrio
suo posse cum in nullius immunda
ac muta ingrediendi absque
dei permissu non habuerint potestatem
Ceterum nec posset non dicam
inveniri quos videmus in hac
constantissime heremo commorari sed
ne persistere quidem tantis talibusque
hostium agminibus circumseptos ingenio
singulares habitare si in
nobis esset pro voluntate sua no
cendi vel attemptandi facultas
atque libertas Quod evidenter etiam
domini ac salvatoris nostri confirmat
sententia. quam pro humilitate hominis
assumpti protulit ad pilatum ita
dicens Non habes in me ullam